

DE KRULZIEKTE DER PERZIKBLADEN EN HARE BESTRIJDING.

In den 2^{en} Jaargang van dit tijdschrift (bldz. 74) hebben wij een opstel over deze zeer verspreide ziekte geplaatst : De bladen van sommige twijgen nemen sterk aan grootte toe; zij vertoonen gekroesde, blaasvormige verhevenheden, waarvan het weefsel dikker is dan in de niet vervormde gedeelten en de kleur bleekgeel of roodachtig. Ook de twijgen, die zieke bladen dragen, zijn dikker en bleeker of rooder dan de gezonde twijgen.

Vruchten dragen zulke aangetaste twijgen niet en ook voor het volgend jaar is geen vruchthout van een dergelijken tak te verwachten.

De oorzaak der ziekte is een zwam : *Exoascus deformans* FUCH.

Als bestrijdingsmiddel werd aangegeven : alle zieke bladen en zelfs gansch de zieke twijgen zoo vroeg mogelijk van den boom te verwijderen en te verbranden, om aldus te trachten de verspreiding der sporen en de verdere ontwikkeling van het mycelium te verhinderen.

Dit is een zeer korte samenvatting van het bedoeld opstel, dat verder nog handelt over andere oorzaken van „krulziekte“, die echter met de hooger beschreven krulziekte niets te maken hebben.

Volgens MARCHAL (1) zou een besproeiing met Bordeauxsche pap, als voorbehoedmiddel tegen de ziekte zeer werkzaam zijn. Ziehier wat hij daarover zegt :

„ Ik heb de gelegenheid gehad mij daarvan te overtuigen door een proef, die in een tuin te Gemblours werd genomen.

„ De krulziekte had er, het voorgaande jaar, vijf perzik-boomen sterk aangetast. In de daarop volgende lente werden

(1) MARCHAL. *Rapport sur les maladies cryptogamiques, étudiées au laboratoire de botanique de l'institut agricole de Gembloux*. Année 1898. Bulletin de l'Agriculture, 1899. Tome XV. Livraison 1 et 2, bldz. 10.

vier dezer boomen zorgvuldig met Bordeauxsche pap besproeid, terwijl de vijfde onbehandeld werd gelaten om als getuige te dienen.

“ De uitslagen waren zeer duidelijk : de vier eersten ontsnapten aan de ziekte, terwijl de laatste daarentegen zeer erg te lijden had. ”

Uit één enkele proefneming mag voorzeker nog geen blijvend besluit getrokken worden; wij bekennen trouwens dat de hier beschreven uitslag ons eenigszins verbaast, omdat men hier met een zwam te doen heeft, waarvan het mycelium, volgens de algemeen aangenomen meening, in het hout overwintert en van daar uit in de reeds aangelegde bladeren der knoppen binnendringt, zoodat het minder gemakkelijk door uitwendige middelen te bereiken en te doden is. Toch hebben wij het nuttig geacht onze lezers met de hooger beschreven proefneming bekend te maken. Zij kan immers zoo gemakkelijk door iederen ooftkweeker herhaald worden, en de daaraan verbonden onkosten zijn zoo gering, dat zij wel voor niemand bezwaren zal opleveren, terwijl men, bij een gunstigen uitslag, zeer gelukkig zal zijn over een gemakkelijk en goedkoop middel tegen een erge ziekte te beschikken.

In ieder geval achten wij een besproeiing met Bordeauxsche pap van aangetaste en van in de nabijheid groeiende, niet aangetaste perzikboomen zeer nuttig om een verdere besmetting te voorkomen en *à priori* kan men gerust aannemen, dat een voorbehoedende besproeiing met Bordeauxsche pap en het zorgvuldig wegsnijden van alle aangetaste twijgen de krulziekte volkomen zou kunnen doen verdwijnen.

Monilia fructigena, de zwam die de morellenboompjes thans zoo algemeen aantast (1), wordt ook door MARCHAL

(1) Zie : J. RITZEMA BOS. *Ziekte in de Morellenboomen, veroorzaakt door Monilia fructigena*. Tijdschr. o. Plantenziekten 2° Jaarg. bldz. 126.

J. RITZEMA BOS. *Ziekte der vruchten en twijgen van den perzikboom*

besproken. *Monilia* en *Ecoascus*, al behooren zij niet tot dezelfde familie, hebben nagenoeg dezelfde leefwijze; immers bij beide zwammen kan de besmetting langs twee wegen plaats hebben, nl. door het mycelium van uit de aangetaste twijgen naar de nog gezonde scheuten van denzelfden struik, en door de sporen van de eene plant naar de andere.

Voor *Monilia* schrijft MARCHAL behalve het besproeien met Bordeauxsche pap, het wegsnoeien der aangetaste twijgen voor, zooals trouwens Prof. RITZEMA Bos het reeds vroeger had aangeraden. Wij meenen dat voor de krulziekte wel denzelfden raad zou dienen gegeven te worden.

Wellicht zal dit opstel sommige onzer lezers aansporen het volgend jaar proeven met Bordeauxsche pap tegen de krulziekte te nemen; gaarne zullen wij in voorkomend geval mededeeling van de verkregen uitslagen ontvangen.

Dit opstel was reeds gezet, toen wij een referaat aantroffen van een werk van Selby (1), waarin ook over de bestrijding van de ziekten van den perzikboom en o. a. ook over die van de krulziekte gehandeld wordt. Wij nemen daaruit het volgende over :

“ Het besproeien met Bordeauxsche pap gaf zeer gunstige uitslagen. Onbésproeide boomen droegen 88 % gekroesde bladeren, twee maal besproeide — een eerste maal kort vóór den bloei en een tweede maal kort na het afvallen der bloemen — slechts 41 %.”

Het valt niet te loochenen, dat deze uitslagen reeds zeer gunstig zijn, maar toch was het nog ver van een volkomen ontsnappe aan de ziekte.

veroorzaakt door *Monilia fructigena* PERS. Tijdschr. o. Plantenziekten, 4^e Jaarg. bldz. 146.

(1) AD. SELBY. *Preliminary Report upon Diseases of the Peach*. Bulletin 92 der Ohio Agricultural Experiment Station S. 180-236. — Naar het referaat in : Jahresbericht über die Neuerungen und Leistungen auf den Gebiete des Pflanzenschutzes, 1er Band, bldz. 60-61,

SELBY zegt verder : “ Door *drie* jaar na elkander de besproeiingen te doen, werd de ziekte tot op 8 % verminderd. ”

Besproeiingen alleen leidt dus slechts langzaam tot volkomen genezing ; het wegsnoeien der aangetaste twijgen zou dienen er mede gepaard te gaan.

G. STAES.

BESCHERMING VAN JONGE PLANTSOENEN TEGEN WILDSCHADE (1).

Onder de talrijke gevaren, waaraan jonge plantsoenen blootgesteld zijn, komt de wildschade in de eerste plaats, althans in zekere streken van ons land. Op sommige plaatsen zijn het konijnen, die in te grooten getale geduld worden en de plantsoenen van allen aard afknagen en afbijten, zoodat dikwijls de pogingen tot bebossching en tot herbebossching daardoor mislukken ; — elders zijn het reeën, damherten en herten, die de boomen ontschorsen of de jongere planten afvreten.

Hierbij doet zich een vermeldingswaardig feit vóór : de uitheemsche boomsoorten worden over 't algemeen door het wild boven de inlandsche soorten verkozen. Het weet de uitheemsche boomen te ontdekken en het vernietigt ze, al zijn ze ook slechts in zeer klein getal tusschen de andere gemengd. Zoo worden de Douglaspijn, de Nordmannpijn, de Weymouthpijn, de Amerikaansche eiken, enz. eerder aangetast dan de inheemsche soorten ; ook de zilverspar moet onder de meest beschadigde gerekend worden.

De gevaren, die deze boomsoorten bedreigen, zijn wel eens zoo groot, dat men van hun aanplanting in sommige bosschen, waar zij nochtans uitstekend zouden gedijen, moet afzien.

(1) Naar : *Protection contre les dégâts du gibier*, note du service spécial de recherches et consultations en matière forestière du Ministère de l'Agriculture.